

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan kun sige, at det er det, jeg har fået oplyst fra Dansk Center for Tilgængelighed: Taler man om etplansbyggeri, er det 1-2 pct. Men det er klart, at når man begynder at bevæge sig opad med trapper, der ikke hælder 45 grader, men f.eks. 27 grader, og med bredere trapper, brede elevatorer osv., at det løber op. Det er altså ret klart.

Så må man også spørge, om de ting skal gøres retligt bindende. Jeg mener ikke, det er rigtigt, at alle byggerier overhovedet skal indrettes på den måde, men jeg vil da også sige til spørgeren, at han har jo ret i, at det er bedre at tænke tingene ind i forbindelse med etablering af nyt byggeri. Det er jeg enig i.

Kl. 18.45

Jeg kan heller ikke lide at se det, jeg har set i forbindelse med nybyggede handicaptoiletter, hvor adgangen til toiletterne ikke er egnede for handicappede. Det synes jeg ikke er særlig kønt. Vi må have en dialog om, hvordan vi griber det bedst muligt an. Men det med at gøre standarden retligt bindende er jeg faktisk uenig i, for det ødelægger innovationen i byggeriet.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det skal altså forstås sådan, at ministeren ikke er interesseret i at indgå i nogen som helst forhandling om, at man eventuelt kunne udbrede standarden til i hvert fald at gælde for et minimum af det byggeri, der bliver lavet, hvis det er det, vi kan nå til enighed om nu. Jeg kunne godt tænke mig at få bekræftet, om han slet ikke er indstillet på det.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge om noget i forbindelse med kortlægningen af det reelle boligbehov, som vi har foreslået, og som den tidligere regering jo påbegyndte, men ikke nåede at blive færdig med inden regeringsskiftet 2001. Jeg forstod ikke – og det er muligt, det skyldes mine manglende evner – argumentationen for, at man ikke kunne kortlægge behovet. Man kan kortlægge behovet for ældreboliger, for ungdomsboliger, for alle mulige andre slags boliger. Hvad var begrundelsen for, at man på lige præcis dette specifikke område ikke kan?

Jeg er klar over, at vi taler om meget forskellige grupperinger, der er mange forskellige behov. Men amter og kommuner ligger vel inde med de

informationer, og at samle de oplysninger er vel en forudsætning for, at man kan lave en fornuftig politik på det her område.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Regeringen har gentagne gange tilkendegivet, at vi ønsker flere boliger, vi ønsker flere familieboliger, vi ønsker flere ældreboliger, og vi ønsker flere handicapboliger. Men der er jo en limit for, hvad vi kan nå at investere i, må jeg sige til hr. Martin Lidegaard.

Så blev ministeren spurgt direkte, om han ikke er enig i, at det kan være genstand for en forhandling, at man gør det retligt bindende for i hvert fald den første etage. Jeg ved ikke, om man helt er klar over, hvad det egentlig vil sige. DS 3028 stiller jo en række detaljerede krav både til størrelse og indretning, ja, det kan endda være stikket til en shaver, der skal lovgives om. Er det virkelig Christiansborgs opgave at skulle lovgive om, hvor mange centimeter toiletet skal være hævet over gulvet, hvor shaverstikket skal sidde osv., osv.? Jeg tror altså mere på dialogen.

Og igen, vi ønsker hele tiden, at der bliver bygget flere boliger, men ansvaret for det ligger altså også ude hos kommuner og amter.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt fortsætte med at følge op på det, som hr. Martin Lidegaard spurgte om, for nu begynder vi jo at nå frem til der, hvor det står klart, at ministeren ikke har viljen til at sikre tilgængeligheden for de handicappede.

Så bliver ministeren spurgt, om man ikke kunne tage de boliger, der ligger i stueplan. Jeg kunne tilføje, at der bygges mange højhuse for tiden, de har elevatorer, der vil det heller ikke koste alverden. Men selv når vi spørger ministeren, om han vil være med til ting, der ikke koster frygtelig mange penge, og det er jo pengepungen, der er ministerens problem, så vil ministeren heller ikke være med.

Det leder jo til den konklusion, at det eneste, ministeren har at tilbyde de handicappede, er de satspuljemidler, som de handicappede selv har betalt – i hvert fald en meget stor del af de handicappede – i kraft af, at de får en mindre regulering af deres indkomst end andre mennesker i samfundet. Det er på kanten af det usle. Ja, det er faktisk usselt.